ת"פ 8275/08/16 – מדינת ישראל נגד א ח

בית משפט השלום בקריית גת

29 מאי 2017

ת"פ 8275-08-16 מדינת ישראל נ' ח

בפני כב' הסגנית נשיאה ד''ר נגה שמואלי-מאייר

מדינת ישראל המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד עמית חומרי

נגד

א ח הנאשמים

ע"י ב"כ עו"ד שרון מילר

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה ממש לבן זוג**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **"חוק העונשין"**); עבירה אחת של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; ועבירה אחת של **היזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

2. כתב האישום המתוקן מפרט מסכת של אלימות, ביזוי והשפלה, הנפרסת על פני כמה ימים מצדו של הנאשם כלפי בת זוגו (להלן: **"המתלוננת"**), וזאת על רקע של קנאה וחשד כי האחרונה בוגדת בו. להלן תובא תמצית האירועים, כפי שאלה מפורטים בכתב האישום המתוקן:

הנאשם והמתלוננת נסעו יחדיו לצימר, שם התגלע בינם ויכוח שנסב סביב חשדו של הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו. עם יציאתם של השניים מהצימר, בבוקרו של יום 26.07.2016, ובשעה שחנו מחוץ לביתה של המתלוננת, הודיע לה הנאשם כי היא תתלווה אליו וציין כי "אנחנו ניסע ונחשוב על הדברים". וכך, השניים נסעו לכיוון חוף הים באשקלון, שם הנאשם החנה את הרכב ליד מבנה נטוש, בעודו נשאר לשבת בתוכו ואילו המתלוננת שהתה מחוצה לו במשך כשלוש שעות. במעמד זה, הנאשם ביקש לברר עם המתלוננת אם יש לה משהו לומר בעניין חשדותיו, וזו השיבה בשלילה. לאחר מכן, הנאשם נסע מהמקום, בעוד שתיקה של המתלוננת והטלפון הנייד שלה (להלן: **"הטלפון"**) מצויים בתוך הרכב.

בהמשך, המתלוננת הגיעה אל מחוץ לדירתו של הנאשם על מנת לקחת את תיקה והטלפון שלה, והשניים החלו לשוחח על עניין חשדותיו של הנאשם. בהמשך למתואר לעיל, הנאשם בדק את הטלפון של המתלוננת, את הודעותיה ואת היסטוריית הגלישה שלה באינטרנט, במטרה לברר לאילו אתרי אינטרנט היא נכנסה. במעמד זה, הנאשם צעק על המתלוננת שתשחזר את המחיקות של היסטוריית הדפדפן שלה, אך זו השיבה כי הדבר בלתי אפשרי. או אז, בהמשך, הנאשם דרש מהמתלוננת לשבת בפינה, ומתוך חשש מפניו, היא עשתה כדברו.

עוד בהמשך, הנאשם דרש מהמתלוננת להיכנס לחדר הקלטות, שהינו חדר אטום לקולות וספוגים על קירותיו (להלן: **"החדר האקוסטי"**).משעשתה כן, הנאשם תקף אותה כמה פעמים בכל חלקי גופה באמצעות ידיו, הודיע לה כי היה עליה לחשוב על כך בטרם מחקה את ההיסטוריה בטלפון שלה, ואמר לה שהיא לא תישן עמו במיטה. לאחר המתואר לעיל, המתלוננת נרדמה על רצפת החדר האקוסטי.

למחרת, לפנות בוקר של יום 27.07.2016, לאחר שסבלה מכאבים בכל חלקי גופה, נכנסה המתלוננת למיטתו של

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הנאשם, אך האחרון דרש שתצא ממנה. בהמשך, בבוקר של יום זה, הנאשם ביקש מהמתלוננת שתחזור לחדר האקוסטי, וזו נענתה לבקשתו, מתוך חשש מפניו. או אז, הנאשם תקף אותה בכך שהצליף בה בחגורה בכל חלקי גופה כמה פעמים, תוך שבקשתה כי יחדל ממעשיו לא נענתה על ידו. לאחר מכן, הנאשם נטל סכין מטבח ואיים באמצעותה על המתלוננת בכך שאמר לה: "אני יכול לעשות לך סימן בפנים". בהמשך, הנאשם הניח את הסכין בצד, הדליק מוזיקה והחל לבכות. לאחר שנרגע מעט, הוא יצא לקנות אוכל ושב לדירה.

בהמשך, בשעות הלילה של יום 27.07.2016, השניים שוחחו על חשדותיו של הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו ומסתירה הימנו דברים. במעמד זה, הנאשם לקח את הטלפון של המתלוננת, אמר לה שהוא הולך לשובר אותו, יצא מחוץ לדירתו וניפץ אותו. משעשה זאת, הנאשם שב לדירה והראה למתלוננת את הטלפון המנופץ, והאחרונה אמרה לו שהוא ישלם על כך ששבר אותו, אך הלה השיב כי היא אשמה בכך. בהמשך למתואר לעיל, הנאשם נרגע והחל לשוחח עם המתלוננת על חשדותיו, אך זו ביקשה ממנו לשוב לביתה. וכך, סמוך לשעה 02:00 ביום 28.07.2016, המתלוננת יצאה מדירתו של הנאשם ושבה לביתה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות סימני שטפי דם (המטומות) בחלקי גופה השונים, וכאבים.

3. הצדדים לא הגיעו להסדר בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו, תוך שהמאשימה הצהירה כי עמדתה העונשית בתיק זה הינה למאסר בפועל.

4. בעניינו של הנאשם התקבלו **שני תסקירים מאת שירות המבחן**, ובסופו של יום המליץ השירות להשית על הנאשם ענישה בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן וענישה צופה פני עתיד. כמו כן, שירות המבחן נמנע מלהמליץ להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם.

מטעמים של צנעת הפרט, לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים שהוגשו, לבד מלציין כי במסגרת הליך המעצר הלה השתתף בטיפול במסגרת מרכז "דיאלוג מחודש" במשך חמישה חודשים. בשים לב להמשך נזקקותו הטיפולית, הנאשם הופנה על ידי השירות לקבוצה טיפולית נוספת, וכעת נמצא ברשימת המתנה לכניסה לקבוצה זו. כמו כן, הנאשם הודה בביצוע העבירות וביטא צער, חרטה ובושה על מעשיו וציין כי הוא רואה ומבין את הפגיעה שנגרמה למתלוננת. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אמנם מבין את חומרת מעשיו ומביע מוטיבציה מילולית להמשיך להשתלב בטיפול ייעודי, אך מנגד, כך להתרשמותו, הוא אינו מבטא אחריות מלאה להתנהגותו, אחריות הכוללת, בין היתר, הבנה של דפוסי התנהגות מכשילים שהביאוהו לנהוג באלימות.

בנוסף, שירות המבחן התרשם כי ההליך הטיפולי שאותו עבר הנאשם תרם לצמצום מסוכנותו וכי יש בהליכים הפליליים המתנהלים נגדו כדי להוות עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות. יחד עם זאת, שירות המבחן סבר כי הנאשם עודנו זקוק להמשך התערבות טיפולית מכוונת ותומכת וכי חרף ההליך הטיפולי האמור, עדיין יש לו דפוסי התנהגות אלימים המקימים סיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד. בשים לב לאמור, ולאור יתר השיקולים שפורטו בתסקירים, בא שירות המבחן בהמלצתו העונשית שפורטה קודם לכן.

5. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות**, אשר התקבלה ביום 24.05.2017, עולה כי הנאשם כשיר ומתאים לביצוע עבודות שירות.

ב. <u>טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)</u>

6. בא כוח המאשימה עמד על חומרת מעשיו של הנאשם, שאותם כינה "מסכת של התעללות" ו"מערכת של השפלה

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

וביזוי", על הערכים המוגנים שנפגעו, והפנה לתחכום ולתכנון שקדם לחלק מהמעשים; לעובדה כי חלק ממעשי התקיפה בוצעו באמצעות חגורה; לכך שהאיומים בוצעו באמצעות סכין; ולנסיבות מחמירות נוספות שלטענתו נלוו לביצוע העבירות. בא כוח המאשימה הפנה את בית המשפט לפסיקה שונה, ועתר לקבוע בגין מכלול המעשים מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל- 24 חודשי מאסר. לבסוף, ולאחר שהפנה לתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 29.03.2017 ולהמלצה שבו, שלדבריו אינה מתיישבת עם חומרת העבירות ונסיבותיהן, עתר בא כוח המאשימה להשית על הנאשם עונש המצוי ברף הבינוני-גבוה של המתחם שהוצג, לצד מאסר מותנה, פיצוי, קנס והתחייבות.

כמו כן, במסגרת הראיות לעונש, הוגשו תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלוננת ואת הנזק שנגרם לטלפון שלה **(סומן ת/2)**.

7. מנגד, בא כוח הנאשם עמד על מאפייניו החיוביים של הנאשם, ובכלל זה על היותו נעדר עבר פלילי ועל כך שהמדובר במעידה ראשונה שלו. כן נטען, כי הנאשם לא כלא את המתלוננת וכי זו הייתה יכולה ללכת מביתו. לבסוף, ההגנה הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן; להליך הטיפולי הארוך והאינטנסיבי שעבר הנאשם; לכך שרכש שם כלים ומיומנויות לשלוט בכעסים; להתרשמותו של השירות לפיה הנאשם מקבל אחריות על מעשיו; לעובדה כי הנאשם מביע צער ומתחרט על מעשיו; לכך שמסוכנותו פחתה באופן משמעותי; ולעובדה כי היה עצור במשך 45 ימים ושהה תקופה ארוכה נוספת בתנאים מגבילים, הן במסגרת הקהילה הטיפולית והן בביתו.

ההגנה סברה כי מתחם העונש ההולם במקרה הנדון נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין מאסר למשך מספר דו ספרתי של חודשים. לבסוף, בשים לב להליך השיקומי, ההגנה עתרה לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם ולהשית על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שירות.

יצוין כי בהיעדר המלצה מטעם שירות המבחן, הסנגור הודיע כי חוזר בו מהעתירה להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם (ואציין כי טוב שכך עשה).

8. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", מסר כי הוא מצטער על מעשיו וכי קיבל עליהם אחריות מלאה כבר מהרגע הראשון. עוד נטען מפיו, כי ההליכים הפליליים עלולים לפגוע בשאיפותיו האקדמיות. בסוף דבריו, הנאשם הפנה להליך הטיפולי שאותו עבר ומסר כי קיבל עזרה ממשית וכלים להתמודדות עתידית; כי הבין את הדפוסים שהובילוהו לבצע את המעשים; וכי יש בכך כדי למנוע הישנות מעשים דומים.

דיון והכרעה

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

9. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

10. כאן יצוין, כי המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש אחד בגין מכלול מעשיו של הנאשם, ובדין עשתה כן, בשים לב ל"מבחן הקשר ההדוק" וליתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, (29.10.2014); ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל**, (03.09.2015); ע"פ 3164/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל**, (29.06.2015)).שכן בעניינו, המדובר במסכת עבריינית אחת מתמשכת, שבוצעה במסגרת אותה מערכת יחסים זוגית, כשאותו הרקע עומד מאחוריה, ושהופנתה כלפי אותה המתלוננת, וכל זאת בסמיכות זמנים, כאשר בין עבירה לעבירה מפריד פרק זמן של כמה

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

שעות בלבד (ושבכל מקרה אינו עולה על יממה אחת). אשר על כן, קיים "קשר הדוק" בין מכלול העבירות, והתבוננות על כל אחת מהן כעל אירוע נפרד, תהא מלאכותית במידה רבה.

לצד האמור ועל כל פנים, בטרם קביעת מתחם העונש ההולם (וגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם), בית המשפט יזהיר את עצמו שמא מעשה עבירה זה או אחר "ייבלע" במכלול האירועים, כך שהנאשם לא ייענש בגינו, וכל מעשה יזכה להתייחסות ראויה ונפרדת בעת הליך גזירת העונש (ראו והשוו דבריו של בית המשפט המחוזי בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 **מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק**, (26.12.2013)).

11. **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו כתוצאה ממעשי האלימות הפיזית של הנאשם כלפי בת זוגו, הינם שמירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם של בני משפחה או בני זוג, כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים. כך גם, לא זו בלבד שעבירות של אלימות במשפחה מבוצעות בדרך כלל בחדרי חדרים רחוק מכול עין (בדיוק כמו במקרה הנדון), אלא שגם לא אחת נמנעים הקורבנות מלפנות לרשויות אכיפת החוק, הן בשל תלות רגשית או כלכלית בעבריין והן בשל הרצון לשמור על שלמות התא המשפחתי או הקשר הזוגי, מה שמקשה עוד יותר על גילוין של העבירות ועל העמדתם של העבריינים לדין. לא בכדי מצא המחוקק לקבוע כי העונש המרבי הקבוע לצדה של עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש יוכפל בשעה שזו מבוצעת כלפי בת זוג (ראו בעניין זה, למשל, דבריה של כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (11.10.2007); ודבריו של כב' השופט י' עמית בע"פ 669/12 **יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל**, (19.04.2012)).

בעצם ביצוע עבירות האיומים, פגע הנאשם בערכים שנועדו להגן על שלוות נפשו של הפרט ועל חופש הפעולה שלו, זאת כאשר מעשה האיום נועד להניע אדם לבצע פעולה כלשהי בניגוד להסכמתו החופשית, או להניאו מפעולה אותה ביקש לבצע (ר' והשוו דבריו של כב' השופט א' גולדברג בע"פ 103/88 **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(3) 373, 379 (1989)).

בכל הנוגע להיזק לרכוש במזיד, הערך המוגן הניצב בבסיסה של עבירה זו הינו זכותו של הפרט ליהנות מהגנה מפני פגיעה והשחתה של קניינו.

12. בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי שיפורט להלן, ובייחוד לנוכח אופייה של האלימות אשר הופעלה מצדו של הנאשם, עת הלם במתלוננת באמצעות ידיו ובהזדמנות אחרת הצליף בכל חלקי גופה עם חגורה, לנוכח החבלות שנגרמו לה, לאור כך שאיים עליה באמצעות סכין שאותה אחז בידיו והעובדה כי אין המדובר במעשה נקודתי ובודד אלא במסכת נמשכת של מספר עבירות, סבורתני כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מצויה במקרה הנדון ברף גבוה.

13. במסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי בראש ובראשונה לטיבה ואופייה של האלימות אשר הפעיל הנאשם כלפי המתלוננת, עת הכה אותה באמצעות ידיו בכל חלקי גופה והצליף בה כמה פעמים באמצעות חגורה. עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש יכולה לחול על מגוון רחב של מעשי אלימות ודרגות חומרה שונות של חבלות, וברי כי אין דין דחיפה כדין מהלומת אגרוף, ואין דין מכה המכוונת לאזור אחת הגפיים כדין מכות המכוונות לכל הגוף. במנעד המעשים אשר יכולים להיכנס לגדריהן של עבירות התקיפה שבהן הורשע הנאשם, מצאתי כי המעשה של הנאשם נמצא ברף חומרה שאיננו נמוך כל עיקר. לכך אף יש להוסיף, כי באחת ההזדמנויות השתמש הנאשם בחגורה כדי להכות את המתלוננת, דבר שיש לראות בו כנסיבה מחמירה בפני עצמה.

דברים דומים אף צריכים להיאמר בכל הנוגע לנזק הגופני שנגרם למתלוננת כתוצאה ממעשיו של הנאשם: שטפי דם בחלקי גופה השונים וכאבים. גם כאן, בשים לב לריבויים, המדובר בנזקים גופניים המצויים ברף הגבוה של החבלות

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

שהעבירה הקבועה בסעיף 382(ג) לחוק העונשין יכולה להכיל בתוכה. והדברים עולים בבירור הן מהאמור בכתב האישום המתוקן (סעיף 46) והן מ- ת/2 שבו תמונות המתעדות את החבלות שעל גופה של המתלוננת (המטומות גדולות על כל גפיה).

בעניין אחרון זה יצוין, כי מקום בו נאשם מודה בעובדות כתב האישום, שומה על בית המשפט לגזור את דינו אך ורק על יסוד העובדות והנסיבות המפורטות בו, אלא אם מתקיימים תנאיו של סעיף 40י לחוק העונשין (ראו למשל, ע"פ 677/14 **דנקנר נ' מדינת ישראל**, (17.07.2014); ע"פ 7349/14 **מדינת ישראל נ' פלונית**, (14.05.2015)). אולם, במקרה הנדון המוצג ת/2 הוגש לשם **המחשת** העובדות והנסיבות שבהן הודה הנאשם, עניין של יום ביומו בבית המשפט בשלב הראיות והטיעונים לעונש, ואין בו כדי להוסיף עליהן. במצב דברים זה, סבורתני כי המאשימה אינה נדרשת לעמוד בתנאים הקבועים בסעיף 40י לחוק העונשין (ראו בהרחבה ת"פ (שלום כפר סבא) 57962-07-15 **מדינת ישראל נ' דלוס ראיס מר**, (27.02.2017)). מה גם, שהתמונות אשר הוגשו הינן חלק מחומר החקירה שהועבר לנאשם, כך שאין בהגשתן כדי להפתיע את ההגנה (ראו והשוו רע"פ 9718/04 **מדינת ישראל נ' טאלב נואורה**, (25.11.2007)).עוד יצוין, כי אכן חלק מהמעשים שיוחסו לנאשם בתחילת ההליך נמחקו מכתב האישום במסגרת הסדר הטיעון, אך ממילא הוא הודה כי גרם למתלוננת חבלות בחלקי גופה השונים, ולא נטען באף שלב כי החבלות המתועדות בת/2 נגרמו מדברים אחרים לבד ממעשיו של הנאשם (אם כי, בית המשפט לא מתעלם מכך שייתכן שחלק מהחבלות נגרמו כתוצאה ממעשיו של הנאשם - שנמחקו מכתב האישום המקורי).

עוד בבחינת הנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נתתי דעתי לכך שהלה ניפץ את הטלפון הנייד של המתלוננת. אמנם, שוויו אינו מפורט בכתב האישום (אלא רק סוגו), אך ראוי לזכור את המעמד המיוחד שקנו הטלפונים הניידים בחיינו, ויפים לעניין זה דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 8627/14 **נתן דבראש דביר נ' מדינת ישראל**, (14.07.2015) :

"... הסמארטפון הפך זה מכבר לידידו הטוב של האדם. דומה כי לא תהא זו הפרזה לומר כי בטלפון הסלולרי טמון סיפור חייו של האדם בהאידנא, באשר אצורים בתוכו רגעים וזכרונות משמעותיים מחייו של אדם, לצד מידע ופרטים חיוניים לתפקודו היומיומי... לא כל אדם מגבה את תוכן המכשיר "בענן" ושחזור הפרטים לעיתים אינו אפשרי ולעיתים כרוך במשאבי זמן וממון... בין אם הדבר רצוי ובין אם לאו, לא ניתן להתכחש למעמד שתפס הסמארטפון בחיי חלקים נכבדים בציבור. כאמור, הסמארטפון משמש גם כמחשב, גם כמצלמה, גם כטלפון ועוד פונקציות רבות, בגינם נתפס המכשיר בעיני רבים ל"צינור" אל העולם שבחוץ, ואף לפלטפורמה באמצעותה אנשים מנהלים מערכות יחסים חברתיות. מכאן הקשר העמוק, לעיתים עד כדי תלות, בין בעל המכשיר לסמארטפון שלו. לא ייפלא כי מחקרים עדכניים מלמדים כי חלקים ניכרים באוכלוסייה סובלים מרמות משתנות של חרדה מאובדן המגע עם הטלפון הסלולארי, מהפחד שלא להיות זמין. התופעה מוכרת כיום כ'נומופוביה' ('No-Mobile-Phone Phobia'), וזכתה כבר לערך ב'ויקיפדיה'".

אמנם הדברים המצוטטים לעיל נאמרו בהתייחס לעבירת השוד, אולם הרציונל העמוד מאחוריהם, ככל שהוא נוגע לחשיבותו של הטלפון הנייד, יפה גם לענייננו.

גם האיום שביצע הנאשם מצוי ברף חומרה גבוה, באשר זה בוצע בשעה שהוא אחז סכין בידיו, ואיים בצורה שאיננה ערטילאית, לעשות למתלוננת "סימן בפנים".

בנוסף, אף מעבר לנזק הפיזי שהיה כרוך במעשיו של הנאשם, יש לייחס משקל אף לנזק הנפשי שנגרם למתלוננת, ונדמה כי לא בכדי היא נאלצה, בהמלצת שירות המבחן, לפנות לקבלת עזרה מגופים טיפוליים-מקצועיים. מעובדות כתב האישום המתוקן, עולה כי הנאשם לא הסתפק בתקיפות פיזיות של המתלוננת, אלא אף הקפיד לבזותה ולהשפילה

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

בכמה הזדמנויות שונות. כך למשל, הנאשם גרם למתלוננת לעמוד בסמוך למבנה נטוש במשך כשלוש שעות מחוץ לרכב, בשעה שהוא יושב בתוכו עם תיקה והטלפון הנייד שלה; הנאשם אסר על המתלוננת להיכנס למיטתו, מה שהביאה לישון על רצפת החדר האקוסטי; הנאשם הורה למתלוננת לשבת בפינה; הנאשם רמס ברגל גסה את פרטיותה של המתלוננת, שעה שנטל לידיו את הטלפון הנייד שלה והחל בביצוע בדיקות של היסטוריית הגלישה שלה באינטרנט והודעותיה (ונדמה כי חסד עשתה עמו המאשימה עת נמנעה מלהעמידו לדין גם בעבירות בניגוד לחוק הגנת הפרטיות, התמש"א-1981); הנאשם הצליף במתלוננת באמצעות חגורה, אקט שבו מעבר לממד הפיזי, יש גם ממד נוסף של השפלה.

ייתכן כי מעשיו של הנאשם אינם מגיעים לכדי המעשים אליהם כיוון המחוקק בסעיף 40ט(א)(10) לחוק העונשין, אולם לא ניתן להתעלם מהתנהגותו מעוררת הסלידה, עת בחר להשפיל את המתלוננת בהזדמנויות ובדרכים שונות. בהצטברם של המעשים שתוארו לעיל, בנקל ניתן לשער כי עצמת הנזק הנפשי, אינו נופל בהרבה, אם בכלל, מעצמת הנזק הפיזי אשר נגרם למתלוננת. אף לא אוכל לקבל את טענת ההגנה, לפיה הנאשם לא כלא את המתלוננת וזו הייתה חופשיה לעזוב את דירתו בכל עת (עמ' 16, שורות 5-6 בפרוטוקול). טענה זו, בכל הכבוד הראוי, הינה מיתממת במידה רבה ומתעלמת מהמורכבות הרבה הקיימת במערכת יחסים זוגית, לא כל שכן בשעה שהצד החזק מפעיל אלימות, הן פיזית והן רגשית, כלפי הצד החלש. מה גם, שהנאשם הודה בכך שלפחות בחלק מהמקרים, המתלוננת פעלה כפי הוראותיו, וזאת בשל חששה ממנו (ראו סעיפים 18 ו- 27 לכתב האישום המתוקן).

בנוסף לאמור, לא התעלמתי מפוטנציאל הנזק אשר היה טמון בהתנהגותו משוללת הרסן של הנאשם, תוך שברי כי מכות לעבר כל חלקי הגוף והצלפות עם חגורה, עלולים היו להביא אף לתוצאות קשות מאלו שנגרמו בסופו של דבר. כמו כן, בל נשכח כי הנאשם איים על המתלוננת שיעשה לה סימן בפנים, וכל זאת בשעה שהוא אוחז סכין בידיו, מה שמעצים אף יותר את פוטנציאל הנזק אשר היה טמון במעשיו.

הסיבה שעוברת כחוט השני לאורך כל העבירות שאותן ביצע הנאשם, הינה חשדו כי המתלוננת בוגדת בו. למעשה, מעובדות כתב האישום המתוקן מצטיירת תמונה של אדם אובסיבי ורכושני, שבודק בכפייתיות את הודעותיה של המתלוננת ואת היסטוריית הגלישה שלה באינטרנט (ואף דורש ממנה לשחזר היסטוריה זו), תוך רמיסה בוטה של זכותה לכבוד ולפרטיות, ומתעקש פעם אחר פעם לנהל עמה שיחות שנסבות סביב חשדו כי היא בוגדת בו (שיחות שבתורן גולשות למעשי אלימות מצדו). מן הראוי כי גם הדברים הללו יובאו בחשבון לצרוך קביעת מתחם העונש ההולם.

לבסוף, אכן במבט ראשון יכול להתקבל הרושם לפיו הנאשם פעל מתוך התפרצות כעס ספונטנית וללא תכנון מוקדם. אולם, עיון מעמיק בעובדות כתב האישום מגלה כי לא כך הם פני הדברים, ואף קשה לומר כי המדובר במעידה חד פעמית שלו. שכן, ראשית, מעשי האלימות של הנאשם נפרסו על פני כמה ימים, כשבין לבין היו לו כמה הזדמנויות להתעשת ולחדול מהם. שנית, עובר לביצוע עבירות התקיפה ובטרם הנאשם מכה את המתלוננת, הוא מקפיד לדרוש ממנה שתיכנס ל"חדר האקוסטי" האטום לרעש, מה שמלמד על תכנון מוקדם מצדו, עת הוא מבקש, ככל הנראה, כי צעקותיה של המתלוננת לא תישמענה וכי מעשיו לא יתגלו.

14. בכל הנוגע **למדיניות הענישה הנוהגת**, סקירת הפסיקה מלמדת כי ישנו מנעד רחב של עונשים המושתים על הנאשמים השונים אשר הורשעו בביצוע עבירות של אלימות בתוך המשפחה, לצד עבירות של איומים והיזק לרכוש במזיד. מטבע הדברים, בעבירות ממין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה משתנים בהתאם לנסיבות הנלוות לעבירות, ובכלל זה אופייה של האלימות שננקטה; חומרת החבלות שנגרמו, אם בכלל; שווי הרכוש שניזוק; ועוד. בדומה, העונשים שמושתים על הנאשמים השונים בתוך המתחמים או מחוצה להם, משתנים לנוכח נסיבותיהם ומאפייניהם האישיים, כגון קיומו או היעדרו של עבר פלילי; הבעת החרטה מצדם ונטילת אחריות; השתתפות בהליכים טיפוליים; גילם; וכיוצא באלה. על כל פנים, וזאת חשוב לציין, כי בכפוף לחובתו של בית המשפט

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

לבחון כל מקרה לגופו ולשקול את נסיבותיו האישיות של כל נאשם הבא בפניו, הרי שפעם אחר פעם שבה הפסיקה ומזכירה את הצורך להילחם ביד קשה בתופעת האלימות במשפחה שפשתה בחברתנו, וזאת בין היתר באמצעות השתת ענישה מחמירה (ראו למשל דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל**, (20.08.2009)).

לגופם של דברים, מהפסיקה ניתן ללמוד כי במקרים שבהם הורשעו הנאשמים בביצוע עבירה **אחת** של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש ועבירת איומים, הושתו עליהם, בדרך כלל, עונשי מאסר קצרים לריצוי בעבודות שירות. כך לדוגמא, ראו: עפ"ג (מחוזי מרכז) 60176-03-16 **אליאס נ' מדינת ישראל**, (01.05.2016); עפ"ג (מחוזי ירושלים) 41415-04-15 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (12.10.2015); עפ"ג (מחוזי באר שבע) 25919-11-14 **סקומורוחין נ' מדינת ישראל**, (14.01.2015); ת"פ (שלום עכו) 8982-12-14 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (04.07.2016); ות"פ (שלום אילת) 53811-09-14 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (07.06.2016). כן ראו, למשל, רע"פ 2895/16 **יוסי וייס נ' מדינת ישראל**, (10.04.2016), שם הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, תקיפה סתם של בת זוג, איומים והיזק לרכוש במזיד, והושת עליו מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

לצד הפסיקה שצוטטה לעיל, ניתן למצוא גם גזרי דין שבהם נמנעו בתי המשפט מלהשית על הנאשמים שבפניהם ענישה הכוללת רכיב של מאסר בפועל (ראו למשל: עפ"ג (מחוזי מרכז) 27847-08-15 **גרופי נ' מדינת ישראל**, (22.11.2015); ע"פ (מחוזי באר שבע) 51803-05-15 **מדינת ישראל נ' פנחס דדון**, (20.09.2015)). מנגד, לא אחת גזרו בתי המשפט על נאשמים בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ואיומים עונשי מאסר למשך חודשים רבים, ושבשים לב לאורך התקופה, לא ניתן היה לרצותם בעבודות שירות (ראו לדוגמא עפ"ג (מחוזי באר שבע) 57820-01-15 **יואב מוצ'ה נ' מדינת ישראל**, (12.03.2015); ועפ"ג (מחוזי חיפה) 34416-11-13 **מועין עזוקה נ' מדינת ישראל**, (06.03.2014)).

משאמרנו זאת, יש לזכור כי בענייננו, מדובר בנאשם אשר הורשע **בשתי** עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג **ובנוסף בעבירה אחת של היזק לרכוש**. כמו כן, לא התעלמתי מהפסיקה שהובאה לעיוני מטעם המאשימה (למעט **ת"פ 26286-06-14** שחיפוש במערכת 'נט המשפט' העלה כי המדובר בעניין שונה לגמרי מענייננו), וגם בה יש כדי להעיד אודות מנעד הענישה הרחב בעבירות אלה, כאמור לעיל. עוד מצאתי להסב את תשומת ליבה של המאשימה, לכך **שבת"פ 31890-06-13 ות"פ 51478-11-12** הוגשו ערעורים לבית המשפט המחוזי (**עפ"ג 37125-03-15 ועפ"ג 17943-09-13**, בהתאמה). הגם שערעורים אלה נדחו (הערעור הראשון התקבל אך לעניין השתת המאסרים המותנים), מן הראוי כי בתיקים שבהם הוגש ערעור, המאשימה תודיע על כך, וכי בית המשפט יופנה להחלטתה של ערכאת הערעור ולא לפסק הדין של הערכאה הדיונית. בנוסף יש לציין, כי באותו **ת"פ 51478-11-12** יוחסה לנאשם כמות עבירות גדולה מזו שיוחסה לנאשם שבפניי, ואילו **בעפ"ג 6653-02-13**, דובר בנאשם שיוחסו לו גם עבירות של כליאת שווא והחזקת סכין שלא למטרה כשרה.

עוד יש להזכיר, כי הענישה היא לעולם אינדיווידואלית וכל מקרה צריך להיבחן לגופו, תוך שהבחינה כאמור תמיד צריכה להיעשות לגופן של העבירות והנסיבות הנלוות להן ולגופם של נאשמים, על כל מאפייניהם האישיים ונסיבותיהם הייחודיות (ראו והשוו ע"פ 433/89 **ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל**, (05.05.2009)). קביעת מתחמי הענישה והשתת העונשים בגדריהם לעולם לא יכולים להיעשות על סמך הכותרות של העבירות (ראו והשוו ע"פ 1323/13 **רך חסן נ' מדינת ישראל**, (05.06.2013); ורע"פ 4088/13 **אחמד בן שחדה הדרי נ' מדינת ישראל**, (11.06.2013)), ובכל מקרה השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

בעניין זה ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (25.06.2013)).

15. בסיכומם של דברים, אכן אך במקרים חריגים, יקבע בית המשפט מתחם מחמיר מזה שהמאשימה עצמה עתרה לקבוע. אולם, סבורתני כי המקרה שבפניי הוא אותו מקרה חריג שבו יש לנהוג באופן האמור. הדברים אמורים לאור כל מה שפורט לעיל, ובייחוד בשים לב לחומרת האלימות שהופעלה מצדו של הנאשם, המעשים שבהם נקט ושהיה בהם כדי להשפיל ולבזות את המתלוננת, התנהגותו שלוחת הרסן ונטולת כל בלמים ומעצורים שהתפרסה על פני כמה ימים שבמהלכם עברה המתלוננת מסכת של אלימות פיזית ושאינה פיזית, הנזקים שנגרמו לאחרונה, התכנון קר הרוח שקדם לחלק ממעשיו, ויתר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות שעליהן עמדתי זה עתה, סבורתני כי קביעת מתחם עונש הולם שהרף התחתון שלו יועמד על 6 חודשי מאסר בלבד, הינו מקל בצורה בלתי מידתית.

אשר על כן, בנסיבות הייחודיות של המקרה הנדון, הריני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם ינוע בין 9 ל- 24 חודשי מאסר, לצד פיצוי משמעותי וענישה נלווית.

ד. <u>גזירת העונש המתאים לנאשם</u>

16. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקול בעניין זה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.

בעניין זה, נתתי דעתי לנתונים הבאים: לנאשם עבר פלילי נקי וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק; הנאשם הודה בביצוע העבירות, מה שייתר את העדתה של המתלוננת בבית המשפט ואף הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר; הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו; הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר, לא כל שכן לריצוי מאחורי סורג ובריח, וזאת בשים לב לעובדה כי טרם ריצה עונשי מאסר בעברו.

עוד יש ליתן את הדעת לעובדה כי הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריח במשך פרק זמן שאיננו מבוטל, במשך כחודש וחצי, וכי במשך תקופה ארוכה נוספת של חודשים רבים היה משוחרר תחת תנאים מגבילים. ברי כי הליך המעצר אינו עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אך סבורתני כי היה במעצרו זה, כמו גם בהימצאותו במשך תקופה לא מבוטלת ב"מעצר בית לילי", כדי להעביר לו את המסר הנדרש ולהרתיעו במידה רבה מביצוע עבירות נוספות בעתיד (גם שירות המבחן סבר כי יש בהליך הפלילי המתנהל נגדו כדי להרתיעו ולהציב עבורו גבולות), וייתכן שאף ניתן לשקול שיקול זה במסגרת סעיף 40יא(3) לחוק העונשין.

17. כל אלה, על פניו, היו צריכים להביא את בית המשפט למסקנה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. אולם, בשים לב לאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, שוכנעתי כי יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולא מהמתחם האמור, וזאת לנוכח ההליך השיקומי שאותו עבר הנאשם ואשר יש בו כדי להעיד כי הוא השתקם או למצער כי יש סיכוי של ממש שישתקם". ובמה דברים אמורים?

כפי המפורט בתסקירים אשר הוגשו, הנאשם שולב בחודש ספטמבר 2016, במסגרת הליך המעצר, בטיפול במרכז "דיאלוג מחודש", וסיים אותו כעבור חמישה חודשים. המדובר בטיפול אינטנסיבי ביותר, הכולל השתתפות בשתי קבוצות טיפוליות בכל אחד מימות השבוע וטיפול פרטני שבועי. אכן, כמפורט בתסקיר מיום 07.02.2017, בתחילה ניכרו קשיים כאלה ואחרים בשילובו והתנהגותו של הנאשם בטיפול, אולם עם התקדמות ההליך, חל שינוי והלה החל להתקדם בטיפול, והצוות הטיפולי התרשם כי הוא הצליח לפתח מיומנויות חברתיות שלא היו לו קודם, לא ממקום קורבני אלא ממקום של הדדיות, הצליח לבטא את צרכיו ורצונותיו ולקבל את האחר מבלי לרצות לשנותו. עוד נמסר, כי הנאשם הבין מה הובילו להיקלע למצב שאליו נקלע וכי להתרשמות הגורמים הטיפוליים, הנאשם יכול להמשיך בחייו, לצד תמיכה טיפולית נוספת.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

גם שירות המבחן עצמו התרשם כי לנאשם מוטיבציה לערוך שינוי באורחות חייו ולנהל אורח חיים תקין וכי חל שינוי בעמדות שאותן הוא מבטא. בסופו של דבר, שירות המבחן אף התרשם כי שילובו של הנאשם בהליך הטיפולי תרם לצמצום רמת הסיכון הנשקפת הימנו. נכון דבר, כי שירות המבחן סבר כי על הנאשם להמשיך בקשר הטיפולי, ואכן הנאשם ביצע את כל המוטל עליו בפן זה, ונרשם לרשימת המתנה לקבוצה טיפולית נוספת, כך שנדמה כי לא ניתן לבוא אליו בטרוניה כלשהי בעניין הנדון. עוד אציין, בזהירות הנדרשת, כי לא נהיר לבית המשפט על סמך מה מבסס שירות המבחן את דבריו בתסקיר המשלים, לפיהם הנאשם מבין את חומרת מעשיו אך אינו מבטא אחריות מלאה להתנהגותו. שכן, דברים אלה במידה רבה אינם מתיישבים עם האמור בתסקיר מיום 07.02.2017, מהם עולה כי הנאשם הודה בביצוע העבירות, ביטא צער, חרטה ובושה על מעשיו וציין כי בניגוד לעבר, כיום הוא מבין ורואה את הפגיעה שנגרמה למתלוננת, וכי הוא בעל מוטיבציה לערוך שינוי באורחות חייו. אף אציין, כי התרשמותו האחרונה של שירות המבחן, אף אינה עולה בקנה אחד עם התרשמותו הבלתי אמצעית של בית המשפט מהנאשם בשלב הטיעונים לעונש, כאשר ניכר כי האחרון מכה על חטא, מביע חרטה כנה ומתבייש במעשיו.

על כל פנים, אף אם שירות המבחן סבור כי עודנה נשקפת מסוכנות מהנאשם, הרי שאין חולק כי זו צומצמה. מה גם שכאמור, הנאשם נמצא כרגע ברשימת המתנה להשתתפות בקבוצה טיפולית נוספת, מה שבוודאי יצמצם עוד יותר מאותה מסוכנות שלתפיסת שירות המבחן עודנה נשקפת מהנאשם.

לאור כל המתואר לעיל ולנוכח הליך השיקום הארוך והאינטנסיבי שעבר הנאשם, שוכנעתי כי לכל הפחות, קיים סיכוי ממשי כי הנאשם ישתקם בצורה מלאה בעתיד, וכי יש בכך כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש אשר קבעתי בעניינו.

כללם של דברים, באיזון הראוי בין מכלול הנסיבות שפורטו בגזר דין זה, מצד אחד אלה שלחומרה ומנגד אלה שיש לזקוף לזכותו, לצד ההליך השיקומי שאותו עבר הנאשם, מצאתי כי יש לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם במספר בודד של חודשים, ולהשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל. אכן, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר ולא אכחד ואומר, כי לנוכח הנסיבות המחמירות שנלוו למעשיו של הנאשם, בית המשפט התחבט רבות אם להורות כי מאסר זה ירוצה מאחורי סורג ובריח. אולם, לאחר עריכת שקלא וטריא בנושא ובשים לב להליך השיקומי המשמעותי שאותו עבר הנאשם, העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי, הבעת החרטה מצדו, ויתר מאפייניו האישיים שתוארו לעיל, ולאור המלצת שירות המבחן, מצאתי כי ניתן בזו הפעם להורות כי עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות.

יחד עם זאת, בשים לב לכך שאמנע משליחתו של הנאשם לריצוי עונש המאסר מאחורי סורג ובריח, ובשים לב לחומרת העבירות שבהן הורשע ולכל הנסיבות המחמירות שנלוו אליהן, כפי שעמדתי על כך ארוכות בגזר הדין, **מצאתי לנכות את ימי מעצרו מעונש המאסר בצורה חלקית בלבד**. כמו כן, על מנת שהחומרה שבמעשיו של הנאשם והסלידה שבית המשפט חש מהם ימצאו את ביטויים בענישה שתושת עליו, ייגזרו על הנאשם עונשים מותנים ארוכים ומרתיעים ופיצוי ממשי למתלוננת.

בשולי הדברים, אציין כי בית המשפט מבקש לחזק את ידיו של הנאשם בכול הנוגע להליך הטיפולי שאותו הוא עובר. אולם, על הנאשם לדעת כי הליך זה נועד בראש ובראשונה לשרת את טובתו שלו. ככל שלא יתמיד בהליך, ישוב לסורו, וינהג שוב פעם באלימות, הרי שטוב שידע כי לא יזכה להתחשבות נוספת מצדו של בית המשפט. מן הראוי שידיעה זו תרחף מעל ראשו כל העת, ואם לא ימנע מאלימות בזכות ההליך הטיפולי שעבר, אולי יעשה כן מאימת הדין.

18. **מכל המקובץ לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **6 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות - בניכוי 30 ימי מעצר.**

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הנאשם יחל בריצוי עונש המאסר החל מיום 19.06.2017, או בכל מועד אחר אשר יקבע הממונה על עבודות השירות.

העבודות תבוצענה בכפר הנופש אשקלון, ברח' בן עמר 1, אשקלון.

על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 08:00, במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

<u>העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות</u>.

ב. **מאסר מותנה למשך 9 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירת אלימות מסוג פשע**.

ג. **מאסר מותנה למשך 5 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים והיזק לרכוש במזיד**.

ד. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה 1, בסך 8,000 ₪. סך של 5,000 ₪ יקוזזו מסכום ההפקדה שהפקיד הנאשם במסגרת תיק המעצר מושא תיק זה. היתרה תשולם ב- 5 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם תוך 30 יום מהיום.

כל תשלום שייגבה בתיק זה, ייזקף תחילה על חשבון הפיצוי.

מצורף בזאת טופס פרטי ניזוק.

ה. **קנס בסך 1,000 ₪**.

הקנס ישולם ב- 2 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 15.11.17.

ו. **הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 15,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים והיזק לרכוש במזיד, וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.**

אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

ז. צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום.

הוסברה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, וכי אי שיתוף פעולה כאמור, עלול להוביל להפקעת צו הבחן והשתת עונש אחר תחתיו.

<u>העתק ההחלטה בדחיפות לשירות המבחן.</u>

זכות ערעור כחוק.

ככל שיש מוצגים- יושמדו/יחולטו, בכפוף לשיקול דעת רשם המוצגים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

למען הסר ספק יובהר כי כל התנאים המגבילים בהם היה נתון הנאשם בטלים בזאת.

ניתנה היום, ד' סיוון תשע"ז, 29 מאי 2017, בהעדר הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©